

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Michalem Pavlasem, advokátem, se sídlem Na Sadech 4/3, České Budějovice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 12. 2021, č. j. RN-[obsahuje citlivé údaje]-43091-ŠT, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 6. 2022, č. j. 60 Ad 4/2022-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 5. 2021, č. j. R-10. 5. 2021 – 43/[obsahuje citlivé údaje], jímž odňala žalobci od 24. 5. 2021 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice ze dne 26. 4. 2021 již žalobce není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20 %.

[2] Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je [obsahuje citlivé údaje]. Lékař žalované vyhodnotil zdravotní stav žalobce na základě doložených odborných nálezů jako lehké

funkční postižení. Zvolil posudkové kritérium uvedené v kapitole [obsahuje citlivé údaje] vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), kde je stanoven pokles pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 15 %, přičemž zvolil horní hranici, tj. 15 %. Pro další navýšení neshledal důvod vzhledem k [obsahuje citlivé údaje].

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu, v níž namítl zkrácení svých práv spočívající v pochybení při dokazování a zjišťování skutkového stavu, když nebyl osobně prohlédnut posudkovým lékařem. Rozhodnutí žalované žalobce označil za vnitřně rozporné a vycházející z vnitřně rozporných podkladů. V odůvodnění rozhodnutí žalované se uvádí, že lékař žalované dospěl mj. k závěru, že [obsahuje citlivé údaje]. Podle žalobce je tak bez dalšího zkoumání vyloučeno, aby závěr posudkového lékaře popřel doposud konstantní rozhodování posudkových lékařů (s výjimkou posudku a závěrů MUDr. L.), kteří od r. 2005 opakovaně konstatovali [obsahuje citlivé údaje] a pro související komplikace uznali žalobce za invalidního v prvním stupni. Zásadní podklad pro rozhodnutí žalované (posudek MUDr. E.) není podle žalobce přesvědčivým podkladem pro rozhodnutí žalované. Provedené dokazování a znalecké posudky tak pro svou nejednoznačnost a rozpornost neposkytují přesvědčivý podklad pro posouzení zdravotního stavu žalobce podle vyhlášky o posuzování invalidity. Dále se žalovaná nevypořádala s námitkami žalobce: nehodnotila rozpory ve zprávě MUDr. S.. Rozhodnutí žalované je překvapivé, jelikož fyzický stav žalobce nedoznal v posledních letech zlepšení a posudkoví lékaři jej konstantně po dobu 15 let hodnotili jako invaliditu prvního stupně. Není jasné, jak za nezměněných okolností mohlo dojít k tak zásadní změně přístupu posudkových lékařů.

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích žalobu zamítl nadepsaným rozsudkem. Neshledal namítané rozpory v závěrech posudkových lékařů. Nepřisvědčil proto ani námitce vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalované. MUDr. S. výslovně uvedl, že [obsahuje citlivé údaje]. Namítanou překvapivost rozhodnutí žalované krajský soud neshledal. Dřívější posudkové závěry nejsou nezměnitelné, pokud později vyjde najevo, že se nezakládaly na skutečnosti. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Českých Budějovicích (dále též „PK MPSV“) v posudku ze dne 4. 4. 2022, který si vyžádal krajský soud, ostatně uvedla, že dřívější hodnocení žalobcova zdravotního stavu považuje za nadhodnocená. Vysvětlila, že objektivní nález neodpovídal požadovaným kritériím, dle kterých byl žalobce posuzován. PK MPSV přitom měla všechny nálezy k dispozici. Nadto uvedla, že u žalobce je naopak spíše pravděpodobné, že po tolika letech již je na své zdravotní postižení adaptován, pročez by spíše mohlo být na místě snížit stanovenou míru snížení pracovní schopnosti.

[5] Při posouzení věci krajský soud vyšel z posouzení zdravotního stavu žalobce PK MPSV, která žalobcovo zdravotní postižení podřadila kapitole [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, u níž je míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 10-15 %. Podle PK MPSV je žalobce také schopen práce převážně lehčího charakteru. PK MPSV se vyjádřila také k žalobcem namítaným rozporům a vysvětlila, že

diagnóza [obsahuje citlivé údaje] uvedená v posudku MUDr. S. ze dne 24. 11. 2021 je pouze uvedení značky mezinárodní statistické klasifikace nemoci – jiná značka pro statistiku totiž nebyla k dispozici. Objektivně však v nálezech [obsahuje citlivé údaje] popsána nebyla. Proto PK MPSV shodně s posudkovým lékařem žalované dospěla k závěru, že žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost neklesla o více než 35 %. Soud shledal posudek PK MPSV úplným a přesvědčivým, činí-li závěr, dle něhož zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý a způsobuje 20% pokles jeho pracovní schopnosti. Posudek PK MPSV je navíc v podstatných rysech (zejména ve výsledném hodnocení snížení pracovní schopnosti žalobce a tomu odpovídajícímu stupni invalidity) v podstatě konzistentní s posudkem o invaliditě pořízeným v rámci námitkového řízení a posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení. Správní orgány proto nepochybily, pokud stupeň invalidity žalobce přehodnotily.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[6] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž setrval na svém názoru o vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV nesplňuje kritéria úplnosti a přesvědčivosti. Závěry posudku, že [obsahuje citlivé údaje], jsou vnitřně rozporné, neboť jeho dílčí výroky se vylučují a rozhodně nesvědčí o komplexním a jednoznačném posouzení zdravotních obtíží stěžovatele. Lékařská zpráva MUDr. S. ze dne 24. 11. 2021 mj. uvádí, že vyšetření [obsahuje citlivé údaje], a závěr MUDr. S. se pohybuje v rovině hypotéz a rozhodně nevyhovuje judikatorním kritériím úplnosti a přesvědčivosti posudku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 184/2021-370). Ani z posudku PK MPSV a protokolu o jednání této komise není patrné, [obsahuje citlivé údaje].

[7] Posudek PK MPSV ze dne 4. 4. 2022, resp. i předešlé posudky byly zaměřeny na posouzení [obsahuje citlivé údaje], aniž by se blíže zabíraly celkovým zdravotním stavem stěžovatele. Také v tomto úzkém zaměření lze podle stěžovatele spatřovat další nedostatek posudků. Podklady pro rozhodnutí žalovaného, resp. i posudek PK MPSV, jsou vadné (rozpory ve zprávě MUDr. S., nepřesvědčivost argumentace, nevypořádání námitek) a krajský soud pochybil, pokud je přijal jako podklad svého rozhodnutí. Bylo na místě závěry posudku PK MPSV přezkoumat revizním posudkem. Tento důkazní návrh stěžovatele však krajský soud pro nadbytečnost při jednání zamítl, čímž porušil jeho právo na spravedlivý proces.

[8] Žalovaná se nevypořádala s námitkami stěžovatele a nezohlednila rozpory ve zprávě MUDr. S. Je proto třeba rozhodnutí žalované zrušit. Rozhodnutí žalované je překvapivé a nepřijatelné s ohledem na fyzický stav stěžovatele, který nedoznal v posledních 2 letech zlepšení a který předešli posudkoví lékaři konstantně po dobu přibližně 15 let hodnotili jako invaliditu prvního stupně.

[9] V doplnění kasační stížnosti stěžovatel poukázal na lékařskou zprávu Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 14. 7. 2022 a propouštěcí zprávu Nemocnice České Budějovice ze dne 3. 8. 2022, z nichž jsou patrné další zdravotní komplikace [obsahuje citlivé údaje].

[10] Žalovaná ve vyjádření poukázala na skutečnost, že PK MPSV došla ke shodným závěrům, a uvedla, že nemá důvod pochybovat o zákonnosti a objektivitě napadeného rozsudku, který považuje za úplný a přesvědčivý a s vysloveným právním názorem se ztotožnila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že předmětem posuzované věci je posouzení nároku stěžovatele na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.

[14] Vzhledem k tomu, že soudy nemají odborné medicínské znalosti, vycházejí při posuzování zákonnosti správních rozhodnutí o nárocích na tento typ dávek z posudků příslušných posudkových orgánů; podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, především z posudků posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Krajský soud proto nepochybil, pokud nechal takovýto posudek ve věci vypracovat a pokud se o něj také při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti stěžovatele opíral. Posudek PK MPSV soudy hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásady volného hodnocení důkazů a rozhodným pro posouzení věci se stává jen tehdy, splňuje-li požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů na základě těchto zjištění učiněných. V případě invalidity tedy musí být z posudku vždy zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu *dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav*, a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentuální míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti v dané výši. Dále musí být zváženo i rozsah a závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace (rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19).

pokračování

[15] Posudek PK MPSV je tedy v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Posudek, který se zpracovává v řízení o žalobě proti rozhodnutí o invalidním důchodu, lze považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným žalobcem a tyto své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 511/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58). V rozsudku ze dne 30. 11. 2005, č. j. 4 Ads 38/2004-37, pak Nejvyšší správní soud mimo jiné konstatoval, že nevzbuzuje-li posudek z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti jakékoliv pochybnosti, bývá v řízení zpravidla důkazem rozhodujícím.

[16] V posuzované věci PK MPSV v rámci posudkového zhodnocení zjistila, [obsahuje citlivé údaje].

[17] Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti PK MPSV stanovila zdravotní postižení uvedené v kapitole [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 15 % s tím, že zvolila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti pro toto zdravotní postižení s přihlédnutím k jeho tíži. Vzhledem k dalším zdravotním postižením PK MPSV využila § 3 uvedené vyhlášky a zvýšila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti stěžovatele o dalších 5 % na celkovou hodnotu 20 % míry poklesu pracovní schopnosti. Učinila závěr, že se u stěžovatele v žádném případě k datu vydání rozhodnutí žalované nejednalo o objektivizovanou značnou [obsahuje citlivé údaje] i přes používání kompenzační pomůcky. Hodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele v minulosti z dnešního pohledu označila za nadhodnocené, protože objektivní nález neodpovídal požadovaným kritériím, dle kterých byl tehdy stěžovatel posuzován. Dále uvedla, že na případné postižení musel být stěžovatel po tolika letech i adaptován, takže vhodné by se jevílo případné využití § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. PK MPSV následně učinila závěr, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyl stěžovatel invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

[18] V pracovní rekomandaci pak komise uvedla, že stěžovatel je schopen pracovního zařazení s vyloučením především těžké fyzické práce, [obsahuje citlivé údaje]. Byl schopen práce převážně lehčího charakteru s výše uvedeným omezením.

[19] Výše uvedené závěry PK MPSV lze označit za jednoznačné a přesvědčivé, a Nejvyšší správní soud proto stejně jako krajský soud považuje odůvodnění PK MPSV za dostačující. Komise měla k dispozici dostatek lékařských zpráv popisujících zdravotní stav stěžovatele

a na základě těchto lékařských zpráv a též vyšetření stěžovatele při jednání komise zdravotní stav stěžovatele náležitě popsala a vyhodnotila. Uvedla rovněž pracovní rekomandaci. Ve shodě s krajským soudem zdejší soud konstatuje, že PK MPSV je ve svém hodnocení zdravotního postižení stěžovatele slučitelná s posudkem o invaliditě pořízeným v rámci námitkového řízení, kdy zdravotní postižení zařadila pod stejné ustanovení vyhlášky a podobně stanovila také procentuální míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatele (posudek o invaliditě míru poklesu pracovní schopnosti stěžovatele stanovil na 15 %, PK MPSV na 20 %).

[20] Stěžovatelem namítaný rozpor v závěru PK MPSV ohledně stavu (postižení) [obsahuje citlivé údaje] Nejvyšší správní soud neshledal. PK MPSV totiž konstatovala, že nebyla prokázána významná [obsahuje citlivé údaje] i přes používání kompenzační pomůcky) a stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí pro postižení uvedené v kapitole [obsahuje citlivé údaje] vyhlášky o posuzování invalidity, kam spadají [obsahuje citlivé údaje]. Z výše uvedeného je zřejmé, že PK MPSV nedospěla k závěru, že jeho koleno je zcela v pořádku, jak tvrdí stěžovatel, nýbrž že se jedná o [obsahuje citlivé údaje]. Existence [obsahuje citlivé údaje] nemá za následek, že by se jednalo o [obsahuje citlivé údaje], jelikož z posudkového zhodnocení PK MPSV vyplývá, že [obsahuje citlivé údaje].

[21] K poukazu stěžovatele na lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 24. 11. 2021, v níž je mimo jiné uvedeno, že [obsahuje citlivé údaje], Nejvyšší správní soud konstatuje, že má na rozdíl od stěžovatele za to, že MUDr. S. zmíněná problematičnost vyšetření stěžovatele ([obsahuje citlivé údaje]).

[22] Stěžovatelem namítanou absenci popisu vyšetření [obsahuje citlivé údaje] stěžovatele při jednání PK MPSV rovněž Nejvyšší správní soud neshledal. Objektivní nálezy při jednání PK MPSV je totiž výstižně popsán na str. 4 jejího posudku, kde je mimo jiné uvedeno, že [obsahuje citlivé údaje] bylo možné i přes [obsahuje citlivé údaje] vyšetřit a [obsahuje citlivé údaje]. Ani tato námitka tak závěry PK MPSV nezpochybňuje ani nevyvrací, jelikož, jak již bylo uvedeno výše, PK MPSV měla dostatek podkladů pro posouzení zdravotního postižení stěžovatele své závěry řádně, přehledně, úplně a přesvědčivě zdůvodnila. K poukazu stěžovatele na [obsahuje citlivé údaje], Nejvyšší správní soud konstatuje, že [obsahuje citlivé údaje] je lékař odborně způsobilý k vyšetření stěžovatele a posouzení stavu jeho [obsahuje citlivé údaje], jelikož se zabývá operační léčbou poranění a úrazů a příčinou dominantního zdravotního postižení stěžovatele je právě stav po úrazu a kolene a následných operacích.

[23] Neobstojí ani námitka stěžovatele, že posudek PK MPSV je zaměřen na posouzení [obsahuje citlivé údaje], aniž by se zabíral blíže celkovým zdravotním stavem stěžovatele. Jak vyplývá z výše uvedeného, PK MPSV řádně popsala i další zdravotní potíže stěžovatele [obsahuje citlivé údaje], přičemž je vyhodnotila tak, že nemají podstatné posudkové dopady.

pokračování

[24] Stěžovatel dále namítl, že podklady pro rozhodnutí žalovaného, resp. posudek PK MPSV jsou stíženy podstatnou vadou (poukázal na rozpory ve zprávě MUDr. S., nepřesvědčivost argumentace, nevypořádání námitek). Dále tuto svou argumentaci již nekonkretizoval. Z obsahu žaloby je nicméně zřejmé, že tato argumentace stěžovatele vyvěrá ze stěžovatelem spatřované rozpornosti zprávy MUDr. S. Tato zpráva však není rozporná. Je v ní uveden závěr, že [obsahuje citlivé údaje]. Vzhledem k tomu, že posudek PK MPSV je úplný a přesvědčivý, nebylo na místě jej přezkoumat revizním posudkem, jak se toho stěžovatel domáhá v kasační stížnosti. Krajský soud tudíž postupoval zcela správně, když tento důkazní návrh stěžovatele při jednání zamítl.

[25] K námitce stěžovatele, že žalovaná nezohlednila rozpory ve zprávě MUDr. S., Nejvyšší správní soud v první řadě konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti odkazuje na podání ze dne 5. 12. 2021, v němž k této zprávě uvedl, že z ní plyne hlavní diagnóza [obsahuje citlivé údaje] a na podání ze dne 29. 12. 2021, v němž k této zprávě uvedl, že podstatný je závěr, tj. diagnóza [obsahuje citlivé údaje], přičemž MUDr. S. neuvedl, že se [obsahuje citlivé údaje]. Na základě výše uvedeného má Nejvyšší správní soud za to, že se stěžovatel ke zprávě MUDr. S. v námitkovém řízení nevyjádřil způsobem, ze kterého by žalovaná mohla dovodit, že v této zprávě spatřuje rozpory, a námitka stěžovatele, že tyto rozpory žalovaná nezohlednila, není již z tohoto důvodu opodstatněná. Navíc jak již bylo vysvětleno výše, zpráva MUDr. S. žádné rozpory neobsahuje.

[26] Stěžovatel jím tvrzené zásadní vady posudků posudkových lékařů žalované MUDr. E. a MUDr. L. nijak nespecifikoval a Nejvyšší správní soud se proto jimi nemohl blíže zabývat. PK MPSV vysvětlila, že dřívější hodnocení zdravotního postižení stěžovatele bylo nadhodnocené, jelikož objektivní nález neodpovídal požadovaným kritériím, dle kterých byl tehdy stěžovatel posuzován. Zdravotní postižení stěžovatele tudíž bylo dříve posuzováno z hlediska míry poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu chybně (bylo nadhodnoceno), a žalovaná proto nepochybila, když stěžovateli odňala invalidní důchod. PK MPSV navíc poukázala na adaptaci stěžovatele na jeho zdravotní postižení.

[27] K lékařským zprávám ze dne 14. 7. 2022 a 3. 8. 2022, na které stěžovatel poukázal v doplnění kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud uvádí, že je při posouzení věci nelze zohlednit, neboť byly vyhotoveny a týkají se zdravotního stavu stěžovatele v době až po vydání rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021, které je předmětem soudního přezkumu v posuzované věci a k tomuto datu byl také přezkoumáván zdravotní stav stěžovatele.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[28] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[29] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na

náhradu nákladů řízení proto nemá. Protože jde o věc důchodového pojištění, nemá ani žalovaná právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu